

- [Úvod](#) » [Články](#) » [Rozhovory](#) » [O plemeni](#) » **RUSKÝ TOY MÁ „KUKUČ“, KTERÉMU SE NEDÁ ODOLAT!**

Ruský toy má „kukuč“, kterému se nedá odolat!

Pojďte se s námi opět podívat na kožíšek ruského toye. Tentokrát vám přinášíme opravdu velice poutavý rozhovor, ve kterém se dozvíte nejen mnoho zajímavostí o tomto ruském plemeni, ale také o jedné z legendárních chovatelských stanic u nás...

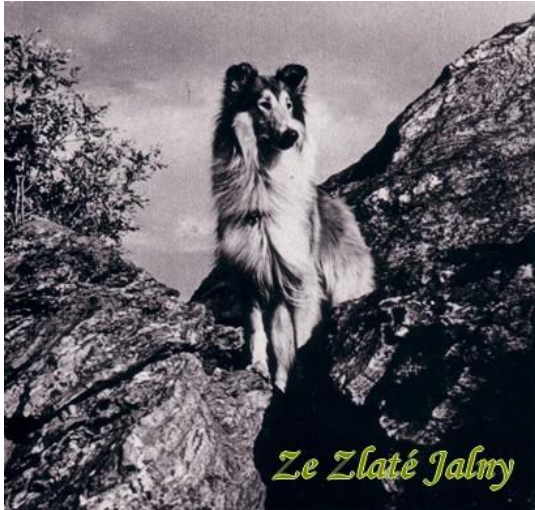
Témata: [ruský toy teriér](#) [moskevský toy teriér](#) [chov psů](#) [rozhovor o plemeni](#) [plemena psů](#)
[ruský toy](#) [rozhovor s chovateli](#) [Russkiy toy](#)

Iveta Panýrková 27.5.2021 Rozhovory o plemeni

Chovatelská stanice ze Zlaté Jalny těm starším z nás určitě mnoho napoví. Zvláště pak chovatelům dlouhosrstých kolíí a bišonků. V současné době se však tato CHS věnuje chovu plemene ruský toy pod taktovkou vnučky legendární Jarmily Křečkové sympatické Evy Křečkové. A vězte, že povídání je to vskutku moc pěkné...

Evo, my si budeme společně povídat o plemeni ruský toy, ale ještě než začneme, tak musíme maličko odbočit do historie vaší chovatelské stanice. Vy jste pokračovatelkou známé chovatelky Jarmily Křečkové, je to pravda? Řekla byste nám více o historii této CHS.

Ano, je to tak. Moje babička Jarmila Křečková založila chovatelskou stanici ze Zlaté Jalny již v roce 1952 a od počátku se věnovala chovu dlouhosrstých kolií. Přestože to v té době nebylo vůbec jednoduché, bylo do Zlaté Jalny importováno mnoho špičkových jedinců ze zahraničí a někteří z nich se doslova zapsali do historie československého chovu kolií – mohu jmenovat např. psa Landings of Ladypark narozeného v roce 1960, který k nám byl dovezen z Anglie (země původu plemene). Ve Zlaté Jalně se narodilo celkem 554 štěňátek kolií ve 108 vrzích, mnozí z nich se stali úspěšnými šampióny i interšampióny. Babička

u kolií celkem pětkrát otočila abecedu, a chovala je v podstatě až do své smrti v roce 2006.

V roce 1994 se babička začala vedle chovu kolií věnovat i chovu bišonků. Dovezla z Holandska krásný páreček Romy a White Princ v. Trajanus. Dala tak základ nové linii bišonků v ČR. Bišonci ze Zlaté Jalny a jejich potomci slavili a dodnes slaví nebývalé výstavní úspěchy. Ve Zlaté Jalně bylo odchováno přesně sto štěňátek bišonků.

Převzetí chovatelské stanice ze Zlaté Jalny je pro mě velkým závazkem, laťku kvality a úspěchu nasadila má babička velmi vysoko!

Pane, jo! Převzít chovatelskou stanici, která má tak skvělou minulost, mnoho úspěšných odchovů, není asi zrovna snadné. Musí to pro vás být velký závazek, ne? Jaká je vize vašeho chovu?

Máte pravdu, nebylo to snadné, a to především proto, že převzetí stanice předcházela smrt mé babičky. Psalo se září 2006 a celá rodina přišla především o milovaného člena... Babička v posledních letech svého života často zmiňovala přání, aby Zlatá Jalna po její smrti nezanikla. Jsme rodina milovníků psů, sestra si již za života babičky založila vlastní chovatelskou stanici Sunny Funny a věnuje se velice úspěšně chovu vipetů. Já jsem si dle přání babičky nikdy vlastní chovatelskou stanici nezaložila. Jak jistě víte, každý chovatel může mít za život registrovanou pouze jednu chovatelskou stanici, takže pokud bych si založila svou, již nikdy bych nemohla Zlatou Jalnu převzít. Své první odchované vrhy (šeltií) jsem tedy záměrně spolu s babičkou zapisovala pod Zlatou Jalnu. Převzetí stanice je pro mě velkým závazkem, laťku kvality a úspěchu nasadila babička velmi vysoko, přesto jsem si jistá, že mi v mém chovatelském snažení drží v nebi pěsti.

Od roku 2005 se věnuji chovu ruských toyů a moc mě mrzí, že se babička námi společně plánovaného a velmi očekávaného prvního vrhu už nedožila. Cílem mého chovu je především odchovávat kvalitní standardní jedince, typické vzhledem i povahou. Nejsem tedy typem chovatele, který by podléhal nebo podporoval „módní výstřelky“.

Než jste začala s rusáčky, měla jste fenku šeltie Fanyнку. A já jsem zjistila, že jste ji dostala dokonce od baronky Diny von Hahn. Jak se vůbec přihodí taková věc, že člověk dostane psa od někoho takového? A prozradila byste nám něco o Fanynce?

V roce 1999 jsem strávila část prázdnin u baronky Diny von Hahn (chovatelka kolíí a šeltií, FCI rozhodčí) v Crottorfu. Původní záměr (pomocť baronce s péčí o pejsky a naučit se německy) postupně přerostl v dlouholeté přátelství, které trvá dodnes.

Všichni pejsci paní baronky byli moc fajn, ale nejvíc mi přirostla k srdci nejmenší členka smečky – šeltička Real Fun but Expensive von Crottorf (volaná Fany). Mnoho lidí pobavilo její významově neobvyklé jméno a já si dodnes pamatuji, jak mi baronka se smíchem líčila, že jméno je velice trefné, protože Fanyнка byla jediné štěně z vrhu a navíc přišla na svět císařským řezem. Ale musím říct, že Fanyнка byla doslova zlatá, a to nejen barvou srsti. Náklonnost mezi mnou a ní byla oboustranná. První prázdniny v Crottorfu za mnou chodila jako ocásek, spala se mnou v pokoji a loučení na konci prázdnin bylo těžké. Po roce jsme se však v Crottorfu opět shledaly a na konci prázdnin mi k mému velkému překvapení baronka Fanyнку darovala. Fanyнка se tak stala mým prvním (vlastním) pejskem. Od té doby jsme byly nerozlučnou dvojkou a vše jsme podnikaly společně, i když začátky nebyly úplně jednoduché. Fanynce byly tehdy tři roky, žila v prostředí lesů a luk a já jsem ji najednou přivezla do Prahy, kde bylo vše nové (byt, výtah, schody, dopravní prostředky), mnoho jsme se toho tehdy oboustranně naučily.

Těm malým potvůrkám plemene ruský toy jsem naprosto propadla!

Povězte nám, jak jste se dostala od šeltie k plemeni ruský toy? A hlavně proč taková volba?

No, jak bych to řekla, v podstatě k šeltii jsem se dostala tak trochu „jako slepý k houslím“, byla to sice láska na první pohled, ale nebylo to zamilování se do konkrétního plemene jako takového, ale spíš do konkrétního jedince – do Fanyinky.

Jako plemeno mě uchvátilo až seznámení s moskevským toy teriérem (dřívější název plemene ruský toy) a já jsem těm malým potvůrkám naprosto propadla.

Povahové vlastnosti ovčáckého psa (šeltie) a teriéra (ruského toy) jsou samozřejmě výrazně odlišné a já jsem zjistila, že se ke mně a k mému životnímu stylu hodí ruský toy mnohem víc. Ruský toy snoubí ve svém charakteru nejen povahu společenského plemene (odpovídající FCI skupině IX., do které byl po uznání FCI zařazen), ale zároveň si

zachovává charakterové rysy svých předků – teriérů. Jsou to mazlíci, extrémně inteligentní až vyčůraní a je s nimi sranda. Život s toyi mě zkrátka baví a jejich malý vzrůst nám umožňuje podnikat veškeré aktivity společně. V porovnání s jinými plemeny si u nich velice vážím i toho, že jejich srst nevyžaduje úpravu či náročnou péči. A v neposlední řadě mají prostě „kukuč“, kterému se nedá odolat.

Momentálně, jestli se nepletu, máte po svém boku tři fenky, jaké jsou?

Aktuálně nejstarší z mých fenek se jmenuje Hrustalnaya Mechta Garantiya Optimista, říkáme jí **Pišta**. Narodila se na předměstí Moskvy a letos jí bude čtrnáct let. Pišta je takový náš bohém, nikam se nehrne, přestože byla ve své době ze smečky nejsilnější, nikdy nestála o to být šéfkou. Pišta to má prostě „na háku“ a její největší motivací je dobrá bašta a zábava. Když byla mladá, celkem jsem ji i podezírala, že když se rozdával pud sebezáchovy, ona u toho určitě chyběla. Byla schopná řídit se agility parkurem tak, že dělala doslova salto přes překážky. Popravdě jsem ráda, že má natolik silnou kostru, že přežila své mládí i přes několik karambolů bez újmy.

Druhou nejstarší členkou je Magiya Sharma Gamma Chuvstv, říkáme jí **Kukie**. Narodila se v ruské Karélii a je aktuálně šéfkou naší smečky. Kukie je ráda důležitá, ráda si štěkne, ráda si hraje, je velmi mazlivá a přátelská i vůči cizím lidem. Zároveň je citlivka a na rozdíl od Pišty nejdřív přemýšlí a pak teprve skáče (Pišta to má přesně obráceně).

Nejmladší ze smečky je **Doddie** ze Zlaté Jalny, která se narodila u nás. Je dcerou Kukie a je to taková naše malá něžná princezna. Tím, že ji máme „vyňuhanou“ odmala, tak je z ní největší mazel, ráda se tulí, ovšem vůči cizím lidem je opatrnější než Kukie. Občas kopíruje svoji mamču, když mamča štěkne, tak se Doddie ráda přidává. Jinak je to takový náš malý „šprt“ a je z našich holek nejposlušnější.

Nemohla jsem si nevšimnout, že všechny vaše fenky jsou jedné barvy – sobolí? Je to náhoda, či záměr? Co se vám na té barvě líbí?

Je to záměr, hned vedle černé s pálením považuji sobolí barvu za nejtýpčtější pro ruského toye. Roli samozřejmě hraje i osobní vkus, osobně preferuji červenou barvu a černý pigment.

Existuje nějaká aktivita, kterou se svými psy děláte? A jak se vám daří?

Naši psi jsou součástí naší rodiny, prožívají tak s námi nejen klasické kynologické aktivity, jako jsou výstavy nebo agility, ale také aktivity všedních dní (dovolené, výlety, sjíždění vody, letní kino, restaurace).

Na výstavách jsou naše holky velice úspěšné, agility děláme spíše jen pro radost. Závodů se účastníme naprosto výjimečně, popravdě řečeno já i holky si mnohem víc užíváme tréninky než závody, kde na mě před startem vždy dopadá určité napětí.

Pojďme se však podívat na chov ruského toye. Co vás v něm nejvíce baví a našlo by se naopak něco, co vás v chovu obecně trápí?

Baví mě vše od sledování jedinců v chovu, přes výběr rodičovského páru, samotný odchov štěňat až po monitorování dalšího vývoje odchovaných jedinců a jejich potomků.

Řekla bych, že všeobecně nás trápí problémy s reprodukcí – komplikace při hárání, krytí, zabřezávání a porodu. Bohužel je to asi daň za jejich drobný/malý vzrůst.

Je vidět, že máte se svými psy opravdu krásný vztah. Jak s nimi prožíváte březost a porody?

Tato období prožívám osobně velmi intenzivně, bohužel musím říct, že v rámci reprodukce jsem již zažila opravdu mnohá zklamání (opakované nezabřezávání, mrtvě narozená štěňata), ale i to bohužel k chovatelství patří. Každé krytí je pro mě velkou událostí, krycího psa vybírám mnoho měsíců a někdy až let předem, pravidelně před krytím necháváme stanovovat hladinu progesteronu, ke konci březosti rádi kontrolujeme tlukot srdíček stetoskopem a s nadějí očekáváme příchod nového života na svět. Je to pro mě vždy velice dojemné. Musím zde ale upozornit, že porody bývají u ruských toyů poměrně těžké a může být zapotřebí významná pomoc chovatele (je to dáno nepoměrnou velikostí štěňat vůči feně).

A podle čeho volíte nové majitele pro svá štěňátka?

Výběr nových majitelů má pro mě tři roviny:

1. Samozřejmě chci, aby byl pes plně zaopatřený, šťastný a taktéž nová rodina, aby byla spokojena s ním – ne všichni zájemci o štěně mají reálnou představu o soužití s toyem. Toto je potřeba probrat předem, vysvětlit a zhodnotit s potencionálními novými majiteli vhodnost vzhledem k povaze, očekáváním a životnímu stylu.
2. Vždy jsem ráda, když nový majitelé umožní využití psa v chovu.
3. Chci zůstat s novou rodinou v kontaktu a občas se i vídat, což je ideální pro sledování vývoje našich odchovanců.

Žijeme v obtížné době a nikdo nevíme, co nás čeká, přesto se zeptám, zda máte nějaké plány pro tento rok či do budoucna?

Plány jsou velké, těším se zda se stanou realitou.

Děkuji vám za rozhovor
Iveta Panýrková
Foto: archiv Evy Křečkové
<https://zezlatejalny.cz/>

Ze Zlaté Jalmy